

Atam'ın Ağladığı An

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK Çankaya köşkünde çalışma odasında bir gün oturmaktadır. Söndürdüğü sigaraların arkası kesilmez. Bi ara kendikendine mırıldanır ve öfkelenir. Bağırarak genç yaverini çağırır.

-Emredin paşam!

-Otur. Der.

-Sana bir soru soracağım der paşa...

Bu topraklarda nereye gitsem halk elime sarılıyor. Benden medet umuyor benden mucizeler bekliyor bana yalvarıyorlar. Ben ne yapabilirimki ben de onlar gibi bir insanım. Her sözümde her namemde kendi istikballerinin kendi ellerinde olduklarını söylemekteyim! Daha ne yapabilirim der...Söyle bana daha ne yapabilirim...Halk yoksul, aç,hasta,....

Söyle bana benim görmediğim daha ne var der...

Yaver sessizce paşanın gözlerine bakmaktadır...

İşte o sıra paşa birden hiddetlenir ve hızlı bir tonla

- *Bana bir kahve getir çocuk der...*

Kapıyı kapatırken yaverin yüzüne bir acı vurur...

Genç yaver Paşanın ağladığını görmektedir, kahve bahanedir...